

- гармонизация национальной системы учета с МСФО – это не одномоментное мероприятие, особенно с учетом постоянных корректировок международных стандартов, а системный и последовательный комплекс мер по кооптированию в систему национального учета действительно эффективных механизмов учета и составления отчетности, обеспечивающих достоверное отражение финансового состояния хозяйствующих субъектов;

- в странах с переходной экономикой, испытывающих периодические инфляционные и девальвационные потрясения, наблюдается существенное директивное вмешательство в методологию учета, ориентированное на приукрашивание результативности работы хозяйствующих субъектов и экономики в целом, что ведет к недостоверности как финансовой, так и статистической отчетности.

Полагаем, что такие вмешательства недопустимы, поскольку они не ведут к улучшению результативности работы организаций, а лишь вуалируют их реальное финансовое положение.

Список использованных источников

1. О некоторых вопросах переоценки имущества и обязательств в иностранной валюте: постановление Совета Министров Респ. Беларусь, 3 июня 2011 г., № 704 (в ред. от 07.02.2012 г.) (утратил силу с 01.01.2015 г.).

2. О списании курсовых разниц: Указ Президента Респ. Беларусь, 19 дек. 2014 г., № 599.

3. О пересчете стоимости активов и обязательств: Указ Президента Респ. Беларусь, 27 февр. 2015 г., № 103.

4. О внесении дополнения в постановление Совета Министров Республики Беларусь от 16 ноября 2001 г. № 1668 и вопросах начисления амортизации основных средств и нематериальных активов в 2015 году: постановление Совета Министров Респ. Беларусь, 16.02.2015 г., № 102.

5. О некоторых вопросах бухгалтерского учета : постановление Мин-ва финансов Респ. Беларусь, 11 марта 2013 г., № 16.

УДК 657

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОБЛІКУ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ В УКРАЇНІ

І.І. Кочут

ЛНУ імені Івана Франка, пр. Свободи 18, м. Львів, 79008, Україна, e-mail: kochutiryna@gmail.com.

Вступ. Однією з проблем України, як багатьох країн світу є висока енергозалежність економіки, тому останні події пов'язані із євроінтеграційними процесами призвели до значного підвищення тарифів на теплопостачання. У зв'язку з цим виникає потреба у нормативно-правовому забезпеченні обліку і контролю процесу теплопостачання для населення і виробництва.

Цим питанням присвячені праці таких вчених як Шульга М.О., Деркач І.Л., Клімов А.О., Ковальов Д.О. Зокрема, вони розкривають питання про організацію виробництва у сфері теплопостачання, а також відображення операцій в обліку, теплопостачання. Однак питання нормативно-правового регулювання залишилось практично не розкритим.

Метою цього дослідження є критичний аналіз нормативно-правового

регулювання обліку у сфері теплопостачання в Україні.

Як відомо, до нормативно-правового забезпечення обліку теплопостачання в Україні відносять такі законодавчі акти, а саме: - Кодекс України про адміністративні правопорушення; - Закон України «Про житлово-комунальні послуги»; - Закон України «Про теплопостачання»; - Закон України «Про метрологію та метрологічну діяльність». Також до інформаційного забезпечення відносяться усі акти, що стосуються регулювання обліку у сферах теплопостачання, а саме Закон України «Про теплопостачання».

Одним із кроком з удосконалення нормативно-правового забезпечення є проект Закону «Про комерційний облік у сфері теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення, надання комунальних послуг», який дасть змогу визначити правові, економічні та організаційні засади забезпечення комерційного обліку у сфері теплопостачання, має забезпечити раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів та захистити права споживачів у сфері комунальних послуг. Структура проекту включає в себе вступну частину, шість статей та прикінцеві й перехідні положення [1].

Так у першій статті розкрито основні терміни, причому серед них є зовсім нові поняття, які раніше не використовувались у бухгалтерському обліку. У запропонованому проекті здійснено класифікацію основних об'єктів за якими здійснюється облік теплопостачання. Так, облік поділено на індивідуальне споживання та колективні вузли обліку. Розроблений також порядок розподілу показників обсягу споживання теплової енергії.

В окремій статті проекту Закону запропоновано джерела фінансування робіт із встановлення, обслуговування та зміни вузлів обліку, тобто індивідуальних і колективних.

У статті номер п'ять запропоновано ввести державний нагляд (контроль) у сфері комерційного обліку постачання теплової енергії, який буде здійснюватись відповідно до повноважень та у порядку визначеному законодавством спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері метрології, Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, обласних та місцевих органів державних адміністрацій.

Законодавчо визначено відповідність за порушення у сфері комерційного обліку постачання теплової енергії.

Законопроект визначає не лише правові, економічні та організаційні принципи комерційного обліку, але й порядок здійснення контролю з використанням штрафних санкцій за їх невиконання. Суми стягнених штрафів зараховують до Державного бюджету України.

Передбачено, що, даний законопроект має набути чинності з 1 жовтня 2018 р., а відтак передбачено також внесення змін до вищезгаданих законодавчих актів України.

На основі вище викладеного можна зробити висновки, що запропонований Закон впорядковує питання теплопостачання для потреб обліку, контролю та аналізу. Водночас, на нашу думку, недостатньо уваги приділено такому питанню, як організаційна робота із запровадженням комерційного обліку послуг з централізованого опалення. У статті третій можна було більш детально розкрити механізм переходу до нових умов обліку з конкретизацією використовуваних у майбутньому нових облікових контрольно-аналітичних показників. Це дозволить покращити роботу бухгалтерій, уникнути проблемних питань у зв'язку з переходом на енергозаощаджуючі нові умови господарювання.

Список використаних джерел.

1. Проект закону «Про комерційний облік теплової енергії, води і відводу в сфері комунальних послуг».

УДК 657.22

ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З НЕОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ

Я. Д. Крупка

*ТНЕУ, вул. Львівська, 11, м. Тернопіль, Україна, 46020,
e-mail: Krslid@mail.ru*

Із запровадженням Податкового кодексу в Україні, а також змін до нього з 1 січня 2015 року базою для оподаткування податком на прибуток служать дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності. До того ж ступінь наближеності такої бази до облікових даних залежить від обсягу річного доходу підприємства - платника податків. Суб'єкти з річним доходом до 20 млн. грн. податок на прибуток нараховують виключно за даними обліку і фінансової звітності. У платників з річним доходом понад 20 млн. грн. можуть виникати розбіжності між величиною прибутку в обліку і оподатковуваним прибутком, які розраховуються у формі різниці.

Найбільш суттєві різниці можуть бути за операціями з основними засобами та іншими необоротними активами у наступних випадках.

1. При зарахуванні об'єктів до того чи іншого виду, групи необоротних активів за вартісною ознакою і за відношенням до участі у виробничому процесі. Найперше, слід розрізнити вартісну межу між основними засобами та малоцінними необоротними активами, яка за Податковим кодексом визначена на рівні 6000 грн., оскільки за ними можуть застосовуватися різні методи нарахування амортизації. З іншого боку, велике значення має правильний поділ об'єктів на виробничі і невиробничі, тому що стосовно останніх підприємство не має права на податковий кредит з ПДВ а сума нарахованої амортизації має входити до різниці і таким чином збільшувати прибуток до оподаткування.

2. При нарахуванні амортизації згідно встановлених строків експлуатації об'єктів. До вищезазначених різниць входять відхилення у визначенні фінансового результату, спричинені найперше недотриманням мінімально допустимих строків експлуатації різних груп основних засобів.

3. При проведенні переоцінки необоротних активів з віднесенням її на фінансові результати. Якщо раніше при оподаткуванні прибутку підприємства мали право враховувати дооцінку основних засобів на річний рівень інфляції, то з 2015 року ця норма не діє. Тому зараз через визначення різниць фінансовий результат до оподаткування має бути збільшений на суму уцінки і зменшений на суму дооцінки об'єктів у випадках, коли результати такої переоцінки відносились відповідно на доходи чи витрати, а не на рахунок капіталу в дооцінках.

4. При проведенні ремонтів та поліпшень об'єктів з врахуванням правил, що визначені Податковим кодексом і П(С)БО. З січня 2015 року відмінено норму, коли на зменшення прибутку до оподаткування